

Skúsení rybári sa snažili. Veľmi a dlho - celú noc a nič.

Peter zaprel celé roky rybárskych skúseností a zariadil sa podľa toho, čo mu povedal nejaký učiteľ, teoretik, čo na ryby nechodí. Roky skúseností vymenil za prvú skúsenosť s Bohom.

Tak nejako sa začína dnešné evanjelium. Začína sa aj končí rybačkou. Najprv tou, ktorú zvláda niekoľko zručných rybárov, a potom tou, ktorá sa týka aj mňa. A každého človeka.

Boh dáva povolanie, komu chce. Toto jednoducho nepochopíme.

Nie raz som od zasvätených počula otázku plnú napätia: „Prečo si vybral mňa? Veď som taký a hentaký. Poznám toľko lepších, vhodnejších, šikovnejších, múdrejších, ...“ Asi v tom to bude. Že on je Boh a robí, čo chce. Hrôza sa zmocnila po veľkom úlovku nielen Petra, ale aj nás. Hrôza z toho, že vidíme, čo Boh robí, a ešte väčšia z toho, čo by asi tak mohol urobiť v budúcnosti s nami, ak by sme pri ňom ostali príliš blízko a na dlhšie. Alebo navždy. Hrôza z toho, prečo chce, aby sme boli pri tom, keď sa dejú veci. Lebo s istotou o ňom vieme, že je nespútaný, nepredvídateľný vo svojom konaní a nemeniteľný v prísľuboch a láske.

Boh nedáva iba povolanie, ale pridáva aj poslanie. Komu chce a kedy chce. Poslanie je jasné: nebáť sa a ísť loviť ľudí. A hlavne: ísť už oddnes za ním. Vlastne s ním.

Text a foto: Františka Čáčková OSF

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)